

[Samuel sen.]

heder. Det fremgaar af Bemærkningerne til Lovforslaget, at man har haft disse Betæneligheder i Ministeriet, og det fremgaar af de Bemærkninger, den højtærede Statsminister fremsatte ved Forelæggelsen, at han var betænkelig ved denne Udvidelse. Men det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen var ogsaa betænkelig ved Omkostningsspørgsmaalet. Det er der naturligvis ikke noget at sige til. Men naar det ærede Medlem mente, at man burde forhøje Havnetaksterne, de Takster, der erlægges for Benyttelse af Havnen, eventuelt ogsaa paalægge en Fyrafgift, maa jeg sige, at hvor berettiget en saadan Forhøjelse end maatte være, og hvor berettiget en Fyrafgift end maatte være, vil jeg alligevel udtale Haabet om, at Afgiften ikke maa blive forhøjet, og at Fyrafgiften ikke maa blive indført, i alt Fald ikke maa blive gældende for indenlandske Skibe. Om man kan indføre en særlig Takst for udenlandske Skibe, derom skal jeg ikke udtale mig; det ved jeg ikke noget om.

Det ærede Medlem Hr. Hans Nielsen havde ikke meget tilovers for de Folks Begavelse, der ønskede at faa anlagt Kajer i Færingehavnen. Jeg vil dog sige, at det er almindelige fornuftige Mennesker, der har skønnet, at det er nødvendigt at have nogle Kajer i Færingehavnen, og mener, at de kan anlægges for en overkommelig Sum. Man mener ikke, det kan dreje sig om et Millionbeløb. Jeg antager, at Færingerne vil paatage sig at lave en Kaj, som i hvert Fald er tilstrækkelig for Færingerne, hvis det ærede Medlem kunde skaffe os en Bevilling paa 20 000 Kr. eller en halv Snes Tusind; saa mener man, at man vilde kunne lave en Kaj, hvor Omladning kunde finde Sted, og det Beløb er jo i hvert Fald langt fra en Million. Naturligvis er det muligt, at Udlændinge vilde kræve noget mere, men jeg synes ikke, man behøver at tage saa stort Hensyn til dem. De, man skal tage Hensyn til, er Rigets Børn. Saa kan de andre benytte Anlæggene ligesom Rigets Børn, hvis de vil. Hvis de ikke vil det, maa de naturligvis lade være. Det er blevet sagt, at der maaske bliver større Brug for Sygehuse, naar de fremmede faar Lejlighed til at besøge Havnen. Det er jo muligt. Jeg ved i hvert Fald, at med Hensyn til de Færing, der faar Lov til at sejle op til Grønland, er man meget forsigtig; de er blevet lægeundersøgt, før de sejler derop. Noget tilsvarende kan man naturligvis ikke vente finder Sted med Udlændinge, der sejler derop; saa her bliver der en Forskel.

Dette Forhold vil maaske kunne medføre, at Udlændinge tilfører Færingehavnen Sygdomme, men i Øjeblikket tror jeg ikke; man behøver at se saa ængsteligt paa det Spørgsmaal. Jeg vil alligevel henlede Opmærksomheden paa det, idet jeg henstiller, at Skibe af fremmed Nationalitet, som skal indklarere i Færingehavnen, før Mandskabet faar Lov til at komme i Land, underkastes en Lægeundersøgelse, en Underøgelse, som de egentlig burde være underkastet, før de forlader deres Hjemland, men som det er naturligt at man i Grønland underkaster dem, for at de ikke skal tilføre Landet eller blot Havnen Sygdomme. For Færøernes Vedkommende har det længe været saadan, at hvis Skibe, der kom fra fremmede Havne, ikke havde rent Sundhedspas, skulde Mandskabet paa de Skibe, som anløb færøske Havne og ønskede Forbindelse med Land, underkastes Lægeundersøgelse. Det har Udlændinge været vant til oppe hos os, og jeg kan ikke se andet, end at det er naturligt og rimeligt, at det ogsaa sker ved Færingehavnen. Jeg henstiller dette til Overvejelse. Jeg føler mig forvisset om, at Sagen skal henvises til et Udvalg, og jeg har forskellige Oplysninger fra Færing, som jeg gerne vil fremdrage i Udvalget. Jeg skal tillade mig at levere disse Oplysninger til Udvalget, naar det er blevet nedsat.

Pürschel: Det foreliggende Lovforslag er af betydelig principiel Rækkevidde, men der er næppe Grund til at holde nogen lang Tale om det. Der er vist fra alle Sider Enighed om at dele Regeringens principielle Syn, at det endnu ikke er muligt at lukke op for Grønland, og at det, saa længe dette ikke er muligt, er nødvendigt at bevare Monopolhandelen. Den Aabning af Havnen, der her foreslaas, beror paa et Pres udefra, og det er rimeligt, at Sagen undersøges nærmere i et Udvalg; Der er Grund til at fremhæve, at Monopolhandelen og Afspærringen ikke er stemmende med den Tankegang, der i øvrigt hersker i Verden, og at det derfor er ganske naturligt, at man udefra presser paa for at faa disse Forhold ophævet. Hertil bidrager vel ogsaa noget den Forestilling, som opretholdes agitatorisk om de vældige Rigdomme, der uhævede skulde ligge paa Grønland. Jeg tror ikke rigtig paa dette sidste. Men naar man først har givet efter paa eet Punkt, saa er det min Tro, at det maaske vil blive vanskeligere at staa imod, og det skal jeg vende tilbage til ved en Slutningsbemærkning. Vi er enige i den Betragtning, at det